

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπας ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑΙ

Ταύτην τὴν εἰκόνα ἡδυνήθημεν χθές· νὰ συλλάβωμεν κατὰ τὴν γενομένην πρωτοφανῆ εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ γοηνὰ διαδήλωσιν ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου **Δ. Σούτσου**. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐποφῆτευσαν αἱ μάγισσαι εἰς τὸν Μακρυπυθότι ὅταν ἴδῃ δάσος κινούμενον καὶ προχωροῦν, τετέλεσται! θὰ πῇ πῶς ἐσήμανε τὸ τέλος τοῦ, ἐξεπληρώθη χθές διὰ τοῦ ἀντιθέτου τοῦ κ. Σούτσου ὑποψηφίου. Εἶδον ὅχι πλέον δάσος κινούμενον καὶ προχωροῦν κατεπάνω των, ἀλλὰ θάλασσαν καὶ αὐτὴν πρὸς ἀπελπισίαν των ὅχι μυκωμένην, ἀλλὰ γαλήνιον, ἡρεμὸν, μόλις ρυτιδουμένην ὡς ὑπὸ λεπτοτάτης αὔρας ἀπὸ τὰ χαριτωμένα παλαμάκια, πρῶτην φοράν καὶ αὐτὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰ πολιτικά μας ἤθη ἅπερ βαθμηδὸν μορφοῦνται ἐπὶ τὸ ἐλευθερώτερον καὶ ἀμερικανικώτερον. Δαὸς τὸ ὀλιγώτερον ἐπτακισχιλίων ἀνδρῶν, Ἀθηναίων, τὰ ἐννέα δέκατα ψηφοφόρων, ἐκτεινομένων ἐν ὄγκῳ συμπαγεῖ ἀπὸ τῆς ἀπωτέρας πρὸς τὴν Πλάκαν γωνίας τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων, πληροῦντος ὅλην τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καὶ ἀπλουμένου μέχρι τῆς κεφαλῆς τῆς ὁδοῦ Κηφισιάς. Οὐδέποτε αἱ Ἀθηναεῖς εἶδον τοιοῦτο ἐπιβλητικὸν θέαμα. Ἐμπρὸς ἐκυμάτιζον αἱ σημαῖαι, κρατούμεναι ὑπὸ χρυσενδύτων φουστανελλοφόρων· διεκρίνετο μία ἡ τῆς συνοικίας Νεαπόλεως, ἄλλη ἡ τῶν Μακεδόνων, ὡς διὰ νὰ δηλωθῇ τὸ ἐθνικὸν χρῶμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Σούτσου εἰς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀντεθνικῆς καὶ καταπτύστου σημαίας τῆς ἐξαγορᾶς, ἣν μετὰ κυνισμοῦ καὶ ἀναιδεΐας ἀνεπέτασαν οἱ δύο Μελάδες καὶ οἱ ἐπίδοξοι συνέταιροί των εἰς τὴν ἐνοικίαν των νερῶν τῆς πόλεως, τῶν σφαγείων, τοῦ δημοτικοῦ φόρου, κλπ. Κατόπιν ἡνοίγοντο στρώματα λαοῦ, ἡκολούθουν τάξεις κοινωνικαί, ἔβαινον ἐπάλληλα ἐπιτηδεύματα, ἀναιμῶντο συντεχνίαι, ἡδελφοῦντο ἴστοι καὶ χωρικοί, ἐπροχώρουν κύματα λαοῦ καὶ ἡκολούθουν ἄλλα καὶ τὰ διεδέχοντο τρίτα καὶ ὅλα αὐτὰ ἦνουν καὶ ἀπετέλουν θάλασσαν προχωροῦσαν, ἀπλόνουσαν, χυνομένην, καὶ ἦσαν ἀτελείωτοι αἱ σειραὶ τῶν ἀκολουθούντων, οὔτε ἦτο δυνατόν νὰ διασπασθῶσιν αἱ γραμμαὶ τῶν διαδήλούντων. Ἦσαν μία μεγάλη μακεδονικὴ φάλαγξ, ἣν οὔτε μυδραλιαβόλοι ἡδυνάτο νὰ διαλύσωσιν· Ἐν τετράπλευρον φρουριακὸν ὅπερ ἐκινεῖτο.

Καὶ ἀπὸ κχιροῦ εἰς καιρὸν διέκοπτον τὸν βαρὺν βηματισμὸν, ὅστις ἀντήχει ὡς μία ὑπόκωφος μηχανὴ ἐργαζομένη

δι' αἰμοῦ φαιδρὰ τὴν ἀκοὴν χειροκροτήματα. Καὶ ἦτο ἀτελείωτος ἡ διαδήλωσις. Ὅχι πλέον ρεῦμα, ὅπερ ἀνεζήτει πρὸ τινος μία συνάδελφος καὶ δὲν μπορούσεν ἔλεγε νὰ τὸ ἴδῃ, ἀλλὰ Νιαγάρας, ὅστις οἶαν δῆποτε καὶ ὅπου δῆποτε μεγάλην καὶ ἂν ἐτρέπετο ὁδὸν τὴν ἐκάλυπτε κατὰ γράμμα, ὡς νὰ ἀνεπήδα ὑπογείως θραύουσα τὸ λιθόστρωμα κατὰ τρόπον μυθικόν, ἄξιον ἀραβικῶν νυκτῶν. Πολλάκις ἡ ὁδὸς ἔμμενεν ἐπὶ ἱκανὰ λεπτὰ κεκαλυμμένη ἀπὸ αὐτὴν τὴν αἰφνίδιον δημιουργίαν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους δὲν ἐφάνταζεν ὑπάρχοντας ἐν Ἀθήναις, ἐνῷ ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς φάλαγγος εἶχε κάμψαι ἡδη ἅλλην ὁδὸν ἄγουσαν ἐκεῖ τὸ χάρμα τῶν ὑψωμένων κυανοχρῶσων καὶ λευκοχρῶσων σημαίων. Ἐκεῖ δὲ ποὺ αἱ ὁδοὶ ἦσαν στεναί, ὡς αἱ τῆς γηγενοῦς Πλάκας, τὸ ρεῦμα ἐστενεύτο καὶ ἐμηνύετο λαμβάνον κίνησιν ὁποῖος δῆ, ρύακος ἀκολουθούτος· ἐλιγμούς, ἐνῷ τὰ παράθυρα καὶ οἱ ἐξῶσται ἀπετέλουν τρόπον τινα τὴν παροχθίαν τοῦ ποταμοῦ βλάστησιν, καὶ πράγματι ἐβλάστανον κεφαλαὶ κορασίδων, κεφαλαὶ παιδίων καὶ δέσποιναί καὶ γέροντες ὅσοι δὲν ἡδύναντο ν' ἀκολουθήσουν τὴν διαδήλωσιν. Μία κορασίς τὴν Πλάκας ἔχουσα τὴν ποδιάν της πλήρην ἀνθέων ἔβαινε τὰ ἄνθη της ἐπὶ τοῦ διαβατικοῦ ἐκείνου ρεύματος ὡς ἄκακία ὑπὸ ἀνέμου σειομένη καὶ ρίπτουσα τοὺς ἀνθούς της ἐπὶ λίμνης, ὅταν δὲ ἡ ποδιά της ἤλαφρύνθη, ἤρχισε νὰ ραίνη τὰς κινούμενας ἐκεῖνας Ἀθήνας διὰ μύρων. Ζητωκραυγαί, χειροκροτήματα, χαρὰ καὶ ἰπόλαυσις ὅλου ἐκείνου τοῦ κόσμου τοῦ ἐν ἐνὶ αἰσθημάτων εἰς μίαν μυριάδα δέσμων συνηνωμένου τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ.

* * *

Τοιαύτη διαδήλωσις πανηγυρικὴ, ἐνθουσιώδης, δὲν ἦτο δυνατόν, ἢ νὰ καταπλήξῃ ἐκείνους, ὥτινες ἐνόμισαν πρὸς στιγμὴν ὅτι Ἀθηναεῖς δὲν ὑπάρχουσιν, ἐσθυσαν, διελύθησαν εἰς ομάδας· δωροδόκων, εἰς στίφη ἀδιαφόρων, εἰς τμήματα ἐβραίων, εἰς μυρμηκίας λιμωπόντων ἐργατῶν, εἰς σαράβαλα ἀνθρώπων τοῦ Μελα. Ὅθεν διήρχετο, συνέτριβε κεφαλὰς χιλίων ὄφρων κατακλυσάντων ἐσχάτως τὰς Ἀθήνας ὅπως ἐγγύσωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τὸ δηλητήριον των καὶ διαχύσωσιν ὅλην τὴν πρασινοκιτρινάδα τῶν φυσιογνομίων, τῶν ἡθῶν καὶ τῆς ἐπιδημικῆς ἐπηρεΐας των. Θὰ ἐξύπνα ἄρά γε τηλικούτος ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἐνθουσιασμὸς καὶ ὑπὸ μορφὴν ὑπνοβάτιδα, ὡς ὑπὸ ἐθνικοῦ μαγνητισμοῦ κυριευθεῖς, θὰ περιήρχετο ὁ λαὸς τὴν ἀπειληθεῖσαν νὰ γίνῃ σπάρταγμα τῶν χρυσοκανθάρων πρωτεύουσας, ἐὰν διὰ τῆς ἐμφανίσεως καὶ

ἀντιδράσεως τοῦ Μελά δὲν ὑπεχώρει ἡ καθαρὰ ἐκλογικὴ σημασία τοῦ ἐκλεχθῆσομένου Δημάρχου καὶ δὲν περιποιεῖτο εἰς αὐτὴν καθαρὰ ἐθνικὴ ἐννοία, καὶ καθαρὸν τέρας με-
χρι τρίτου βοήσασα οὐρανοῦ διαμαρτυρήσεις ἐναντίον τῆς τάξεως, αὐτῆς των πλου σκρατικῶν, ἧτις θέλει νὰ ριζοβολή-
σῃ ἐδῶ ἐπὶ τοῦ τρισχιλιετοῦ δημοκρατικοῦ εἰσόδου, ὑψου-
μένου τοῦ αἰσθήματος τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἰσότη-
τος ὡς αἰωρίας ἀροπόλεως τοῦ ἐλληνικοῦ ἐθνισμοῦ τὴν αἰ-
σχροτέραν, τὴν ἀτιμωτέραν τῶν ἀριστοκρατικῶν, ἐννοῶσαν
νὰ ἐμπλήσῃ καὶ τὴν πρωτεύουσιν καὶ τὰς ἐπαρχίας ἀφ' ἐ-
νὸς χρυσοῦ καὶ πορφύρας, ἀφ' ἑτέρου χαλκοῦ καὶ ρακῶν,
ἀφ' ἑνὸς πολυτελείας καὶ ὀργίων, ἀφ' ἑτέρου γυμνώσεως καὶ
στεναγμῶν; Εὐχαριστοῦμεν ἐκ βαθέων καρδίας τὸν κ. Με-
λάν, διότι αὐτὸς καὶ τὸ ἐπονεϊδιστὸν σύστημα τῆς ἐξωνή-
σεως των αἰρετῶν ἀξιωματικῶν, ὅπερ μὲ φούχτας ἀνοικτάς
καὶ μὲ χρήματα κλαπέντα παρὰ τοῦ ἐθνους ἐζήτη-
σαν νὰ εἰσαγάγουν αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του, συνε-
τάραξαν τὴν κοιμωμένην συνείδησιν τῆς πρωτεύουσας καὶ
ὡς ὅποτε εἰς βαθὺν παραδεδομένον ὕπνον ἐξεγείρεται
καὶ δι' ἐκπυρκαχθέντος ἢ συναδύει κραυγὴ ἀπαισία: πυρ-
καϊά, πυρκαϊά! καὶ συλλέγων ὅλας διὰ μιᾶς τὰς δυνά-
μεις ζητεῖ νὰ σώσῃ τέσσα, μητέρα, τιμαλφῇ, θεοῦ, ἐφε-
στίου, οὕτω καὶ ὁ λαός τῶν Ἀθηνῶν βαυκαλισθεὶς ἐσχά-
τως ἐπ' ἄτμασι καὶ μινυρίσμασι πολιτικοῦ ὕπνου καὶ πολι-
τικῆς ἀδιαφορίας, ὅταν ἐνόησε πλέον τὸ μαχαίρι ἢ τὸ
κόκκαλο, κρατούμενον καὶ νυσσόμενον ὑπὸ ἀνθρώπων μιᾶς
κλωτσίᾳ, εἰσπηγόμενον τὴν πορνικὴν τῶν Ἀθηνῶν χρυσοκα-
τάκτησιν αὐτοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐξηγέρθη ὅχι μανιώδης
ἀλλὰ γαλήνιος ἐν τῇ δυνάμει του καὶ σχεδὸν εἰρωνικός,
ἐν τῇ ἐπιθέσει του καὶ τυχῶν ἐν ὄνομα διαχυγῶς διαρροῶν
δι' ὅλης τῆς ἱστορίας τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ των προμνημάτων
καὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις σημάτων
μέχρι των ἡμερῶν ἡμῶν, εἶπε: περίξ τῆς σημαίας
αὐτῆς συσσωματωμένοι ἄπαξ διὰ παντός θὰ τοῖς εἴ-
πωμεν: κύριοι χρυσοκάνθαροι, εἰσθε ἐλεύθεροι νὰ ζῆτε με-
ταξὺ ἡμῶν, ἐλεύθεροι καὶ κάποτε νὰ μᾶς ληστεύετε, ἀφοῦ
ἡ εὐπιστία καὶ ἡ ἐλαφρότης πρέπει νὰ φορελοῶνται καὶ
νὰ τιμωρῶνται, ἐλεύθεροι ἀλόγη νὰ ἔχετε ἴδια ἢ ὄναμε-
ταξὺ σας, νὰ ἐμυλῆτε ἰδιᾶν γλώσσαν, νὰ πύετε τρεῖς τῆς
ἡμέρας εἰς τὸν κόλπον σας ἐναντίον τοῦ ὀνόματος "Ἑλλήν"
ἀλλὰ δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ κερδοσκοπῆτε ἐπὶ τῆς τιμῆς
μας, οὔτε νὰ φαντασθῆτε ποτε ὅτι διὰ τοῦ δυνάμει κλο-
πῶν, τετρασμάτων, κυβείας σχηματισθέντος πλούτου σας
θὰ σύρετε τὸν λαὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ δι' αὐτοῦ τὸν λαὸν
τῶν ἐπαρχιῶν αἰχμάλωτον τοῦ χρυσοῦ ἄρματος σας.

Οἱ χρυσοκάνθαροι καὶ ὅσοι κερδοσκόποι πολιτεύονται ἐ-
νόμισαν ὅτι δύνανται νὰ παραγκωνίσωσι τὸν λαόν καὶ νὰ
κατεργασθῶσι τὴν Ἑλλάδα, ὡς νὰ ἦτο ἀντικείμενον βυρ-
σοδεψικῆς, ἀλατίζοντες καὶ παστῶνοντες αὐτὴν ὡς πτώμα,
εἶδον χθές παρελάνουσιν πρὸ των ὀφθαλμῶν των μίαν εἰ-
κόνα λαοῦ κινουμένου ὅστις ἂν χθές παρήλαυνε μειδιών,
ἐνθουσιῶν, χειροκρατῶν, αὐτοῖς δύνανται ν' ἀπολυθῇ ὀργίλος,
ἀκ ἀτῆτος, μανιώδης καὶ εἰς στιγμὴν μίαν νὰ καταστήσῃ
αὐτοῦς καὶ τὰ μέγαρά των καὶ τὰ κέντρα των καὶ τὰ λη-
στοπρατήριά των εἰς κοινορτὸν λεπτότερον ἐκείνου ὅστις
ἐνοχλεῖ τοὺς χρυσοῦς των λάρυγγας καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τοὺς
ἐμπιστευθῶν εἰς δῆμαρχον ἕνα ἐκ των ἰδικῶν των. Αὐτὰ!

Καλιόβαν

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΑ

Ε.ΝΕ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΘΑΕΘΡΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Καὶ τὰ κοινωνικὰ πράγματα ἔχουσι νόμους καὶ λογικὴν
ἢ λογικὴ αὐτῶν μάλιστα εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀκατάσχετος,
ἀμείλικτος ἀπαράτρεπτος. Τί εἶνε ἐνίοτε οἱ νόμοι τῆς φύ-
σεως ἀπέναντι των κοινωνικῶν; ρυακίον ασθενὲς ἀπέναντι ἐρ-
μητικοῦ χειμάρρου. Τοὺς νόμους τῆς φύσεως δὲν δύναται ν'
ἀνατρέψῃ, τὰ ἐξ αὐτῶν ὅμως προκύπτοντα δεινὰ καταπο-
λεμεῖ πολλάκις ἀκόπως. Ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς, ἔχεις τὰς
αὐτλίας, ἐναντίον τῆς πλημμύρας τὰ προχώματα, ἐναντίον
των ἐπιδημικῶν νόσων τὴν καθαρσιν. Ἡ καναπολέμησις
των τοιούτων δεινῶν εἶνε εὐκολοῦ, διότι ὑπεράνω των φυ-
σικῶν νόμων καὶ δυνάμεων ἵσταται ἄλλη δεσπόζουσα δύνα-
μις, ὁ ἀνθρώπος, ὁ νοῦς. Ὅταν ὅμως τὸ κακὸν εἶνε ἡθικόν,
εἰσέρπῃ δὲ εἰς τὰς κοινωνίας μὲ τὴν δυνάμιν φυσικοῦ νόμου,
τίς θὰ φέρῃ τὴν θεραπείαν, τίς θὰ ἀντιστῇ; Κατὰ τῆς ρο-
πῆς εἰς ἀπομώρανσιν καὶ ἐξαχρείωσιν οὐδὲν μέσον θερα-
πείας ὑπάρχει. Ὁ ὀλεθρος τῆς εἰς τοιαῦτα κακὰ ρεπούσης
κοινωνίας εἶνε ἀναπόδραστος. Πρὶν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς καταν-
τήσωμεν εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ἃς συνελθωμεν, ἃς ἀντιστῶ-
μεν πάσῃ δυνάμει ἄλλως ἀπολώλαμεν.

Ψηφίζοντες τὸν Μελάν, δὲν ψηφίζομεν ἀπλῶς τὸν πλου-
τον, ὡς νομίζουσι τινες. Πιθανὸν ὁ πλούτος νὰ ἦναι προϋόν-
τιμίας ἐργασίας, ἢ δὲ ἀπόκτησις αὐτοῦ νὰ μαρτυρῇ ἱκανό-
τητα, ἔστω καὶ χρηματιστικὴν. Ὑπὸ τοιαύτην ἐποψὶν ἔχο-
μεν πλείστους ἐντίμους συμπολίτας, οἵτινες ἐντός ὀλίγου
χρόνου μεγάλῃν σχετικῶς ἀπέκτησαν περιουσίαν, εἶνε δὲ
κατὰ τὰ χρηματιστικὰ πολὺ ἀνώτεροι τοῦ Μελά. Τότε λοι-
πὸν, ἂν ἐκλέγοντε δῆμαρχον ὀφείλομεν ν' ἀποβλέψωμεν εἰς
τὴν χρηματιστικὴν μόνον ἱκανότητα, τότε ἡμεῖς τοῦλάχισ-
τον δὲν εὐρίσκομεν ἄλλον καταλληλότερον τοῦ ἀξιοτίμου
συμπολίτου ἡμῶν Ἀν. Κυριακοπούλου τοῦ ἐπικαλουμένου
Πετρελαίου. Οὗτος δὲν ἔχει ν' ἀποαρύψῃ παρελθόν Γαλα-
ζίου ἢ Μασσαλίας. Τὸ στάδιόν του ἤρχισεν ἐν τῷ μέτῳ ἡ-
μῶν, ἔστω καὶ ἀπὸ πετρελαίου, διὰ τιμίας ὅμως ἐργασίας
καὶ ὀξυνσίας οὐχὶ συνήθους ἔχει καταστῆ ἤδη εἰς των εὐ-
πορωτέρων συμπολιτῶν μας. Πῶς λοιπὸν ἀνὴρ τοιοῦτος νὰ
μὴ προτιμηθῇ μυριάκις τοῦ Μελά; Ἀλλ' ὁ Πετρελαῖος εἶνε
καὶ κατὰ τὰ τᾶλλα ὑπέρτερος τοῦ ὑποψηφίου ἡμῶν δημάρ-
χου, τὴν ὑπεροχὴν δὲ αὐτοῦ ταύτην θὰ ὁμολογήσῃ πᾶς τις
ὅταν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἔχει συναίσθησιν τῆς θέ-
σεως καὶ ἀξίας του, κατανοεῖ δὲ ὅτι ἄλλο χρηματιστικὴ ἱ-
κανότης καὶ ἄλλο διοικητικὴ καὶ διαχειριστικὴ δεινότης,
διὸ οὐδ' ἐσκέθη ποτὲ νὰ ἐπιζητήσῃ τοιοῦτον ἀξίωμα· ἐνῶ
ὁ Μελάς χωρὶς νὰ ἔχῃ μηδὲ χρηματιστικὴν ἱκανότητα ἀ-
ξιοῖ νὰ διοικήσῃ τὰ κοινά.

Μὴ πλανώμεθα λοιπὸν ἢ μάλλον μὴ σοφιστευόμεθα!
Ψηφίζοντες τὸν Μελάν δὲν ψηφίζομεν τὸν ἐντίμως ἀποκτη-
θέντα πλούτον ἢ τὴν χρηματιστικὴν ἱκανότητα, ἀλλὰ τὴν
κυβείαν, τὸν χαρτοπαίγιον, τὴν δολιοτητα, τὴν κατὰχρη-
σιν. Δὲν ἔχομεν ν' ἀναδράμωμεν εἰς τὸ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ
παρελθόν τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως πεισθῶμεν περὶ των λεγομέ-
νων. Ὁ Μελάς ἐζῆκεν εὐτυχῶς ἱκανὸν ἤδη χρόνον ἐν τῷ
μέτῳ ἡμῶν ποῖα τις ἡ πολιτεία αὐτοῦ ἐνταῦθα; Δὲν ἀπε-
γύμνωσε καὶ αὐτὸς, εἰ μὴ ἀμέσως, πάντως ὅμως ἐμμέσως,
ἀπλοϊκοῦς καὶ ἀσήμους συμπολίτας διὰ των μετοχῶν τοῦ
Λαυρίου; Δὲν μετέτληεν ἀγυρτεῖαν καὶ δὲν ἐνέπαιξε τὰ ἱε-
ρώτατα ἐν τῇ Ἑθνικῇ Ἀμύνῃ; Μήπως ἦτο καλλιτέρα ἢ
διαχειρίσις του ὡς ταμίου τοῦ ἀδελφάτου τοῦ νηπιακοῦ ὀρ-
φανοτροφείου; Δὲν κατέστρεψεν αὐτὸς τὴν ἀτυχῇ ἐταιρίαν